ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ผลการสนับสนุนด้านข้อมูลและอารมณ์ต่อความวิตกกังวลของญาติผู้ป่วย

ที่ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ

ผู้เขียน นางสาวกันยา วังเฮงยะฤทธิ์

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์นันทา เล็กสวัสดิ์ ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทิพพาพร ตั้งอำนวย กรรมการ

บทคัดย่อ

การบาดเจ็บจากอุบัติเหตุของผู้ป่วยเป็นสถานการณ์ที่ทำให้ญาติผู้ป่วยเกิดความวิตกกังวล โดยเฉพาะภายหลังจากการเข้าเยี่ยมผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ การสนับสนุนด้านข้อมูล และอารมณ์เป็นกิจกรรมการพยาบาลที่สำคัญที่ช่วยลดความวิตกกังวลของญาติผู้ป่วย การวิจัยกึ่ง ทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการสนับสนุนด้านข้อมูลและอารมณ์ต่อความวิตกกังวล ของญาติผู้ป่วยที่ได้รับบาคเจ็บจากอุบัติเหตุ กลุ่มตัวอย่างเป็นญาติผู้ป่วยที่ได้รับบาคเจ็บจาก อุบัติเหตุที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยศัลยกรรมอุบัติเหตุ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ตั้งแต่ เดือนมกราคม ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2549 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 30 ราย แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองกลุ่มละ 15 ราย ซึ่งทั้งสองกลุ่มมีความคล้ายคลึงกันในเรื่อง ์เพศ อายุแตกต่างกันไม่เกิน 5 ปี คะแนนความวิตกกังวลขณะเผชิญก่อนการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันไม่เกิน 5 คะแนน คะแนนความวิตกกังวลแบบแฝงมีค่าใกล้เคียงกัน มีความสัมพันธ์กัน ทางสายเลือดหรือความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับผู้ป่วยเช่นเดียวกัน โดยจัดให้ 15 รายแรกเป็นกลุ่ม ควบคุมที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ และอีก 15 รายถัดมาเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสนับสนุน ด้านข้อมูลและอารมณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการสนับสนุนด้าน ข้อมูลและอารมณ์ 2) แบบสำรวจความวิตกกังวลขณะเผชิญและแบบแฝงของสปิลเบอร์เกอร์ และคณะ (1983) ที่ได้รับการแปลเป็นภาษาไทยโดยธาตรี นนทศักดิ์, สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, และ ดาราวรรณ ต๊ะปินตา (2534) 3) แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของญาติผู้ป่วย4) แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของ

ผู้ป่วย และ 5) ผู้ช่วยวิจัย หาความตรงตามเนื้อหาของแผนการสนับสนุนโดยนำไปตรวจสอบความ ตรงค้านเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ตลอดจนการจัดลำดับเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านและนำไปทดลองใช้กับญาติผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจำนวน 3 ท่าน หาความ เชื่อมั่นของแบบสำรวจความวิตกกังวลขณะเผชิญและความวิตกกังวลแบบแฝงโดยวิเคราะห์หาค่า ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคได้ค่าความเชื่อมั่นของ แบบสำรวจความวิตกกังวลขณะเผชิญ และความวิตกกังวลแบบแฝงเท่ากับ .84 และ .85 ตามลำคับ วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลโดยใช้สถิติไคสแควร์ สถิติฟิชเชอร์ และสถิติทดสอบค่าทีชนิด 2 กลุ่มที่ เป็นอิสระต่อกัน เปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวลของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติทดสอบค่าทีชนิด 2 กลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน และสถิติทดสอบค่าทีชนิด 2 กลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า

- 1. ความวิตกกังวลของญาติผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุภายหลังได้รับการ สนับสนุนด้านข้อมูลและอารมณ์ต่ำกว่าก่อนได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลและอารมณ์อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 2. ความวิตกกังวลของญาติผู้ป่วยที่ได้รับบาคเจ็บจากอุบัติเหตุภายหลังได้รับการ สนับสนุนด้านข้อมูลและอารมณ์ต่ำกว่ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การให้การสนับสนุนด้านข้อมูลและอารมณ์แก่ญาติผู้ป่วย ที่ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุอย่างเป็นขั้นตอนและต่อเนื่องส่งผลให้ความวิตกกังวลของญาติผู้ป่วยที่ ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุลดลง จึงควรนำการสนับสนุนด้านข้อมูลและอารมณ์ไปใช้เป็นแนวทาง ในการปฏิบัติการพยาบาลต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright © by Chiang Mai University All rights reserved

Thesis Title Effect of Informational and Emotional Support on Anxiety Among

Relatives of Patients with Accident

Author Miss Kanya Wanghengyarit

Degree Master of Nursing Science (Adult Nursing)

Thesis Advisory Committee

Associate Professor Nunta Leksawasdi Chairperson

Assistant Professor Thiphaphorn Tungamnuay Member

ABSTRACT

Trauma sustained from accidents is a situation which causes anxiety felt by the relatives of the accident patients, especially after visiting the patients. Providing informational and emotional support to relatives of these patients is an important nursing activity which can decrease their anxiety. The purpose of this quasi-experimental research was to examine the effect of informational and emotional support on anxiety among relatives of accident patients. Study samples were relatives of accident patients admitted to the trauma ward at Maharaj Nakorn Chiang Mai hospital during January to June 2006. Thirty subjects were purposively selected and equally assigned into the control and experimental groups. These two groups were similar in terms of gender, age (not more than 5 years difference), the initial state anxiety scores (not more than 5 scores difference), the initial trait anxiety scores were similar along with having close lineage relationship in the family. The first 15 subjects were assigned into the control group receiving routine nursing care and the other 15 subjects were assigned into the experimental group receiving informational and emotional support. The research instruments composed of 1) Informational and Emotional Support Plan; 2) The State-Trait Anxiety Inventory Form Y: STAI Form Y-1 and STAI Form Y-2 by Spielberger and colleagues (1983), which was translated into Thai by Nontasak, Iamsupasit, and Tapinta (1991); 3) Demographic Data Recording Form of relatives of accident patients; 4) Demographic Data Recording Form of patients; and 5) Research assistant. The content validity of the Informational and Emotional Support Plan was approved by 5 experts and tested on 3 relatives of accident patients. The reliability of the State-Trait Anxiety Inventory Form Y: STAI Form Y-1 and STAI Form Y-2 were obtained using Cronbach's coefficient with the values of .84 and .85, respectively. Demographic data was analyzed by using Chi-square test, Fisher's exact probability test and independent t-test. Dependent t-test and independent t-test were used to compare the state anxiety scores.

The results of this study revealed that:

- 1. After receiving informational and emotional support, the relatives of accident patients had statistically significant lower anxiety scores than before receiving the informational and emotional support at .01 level.
- 2. The relatives of accident patients who received the informational and emotional support had statistically significant lower anxiety scores than those who received the routine care at .01 level.

The results of this study indicate that the continuation and procedure of providing informational and emotional support to relatives of accident patients could reduce the anxiety of relatives. Implications to nursing practice were recommended.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright © by Chiang Mai University All rights reserved